

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip patirti Jo Artumą. 1 dalis

John Fenn, 2012 m. spalio mėn. 26 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Mes daug išmokome žiūrėdami kino filmus ir TV, ar ne?

- Kiekvienas gali nutupdyti lėktuvą, kai gauna komandas iš Kontrolės bokšto.
- Kai herojus moka kovos menus ir yra apsuptas 10 vaikų, jie visi vienas po kito kausis su herojumi, užuot puolę jį visi kartu.
- Moters plaukai, makiažas ir lūpų dažai visada išlieka, nesvarbu ar naktis, ar lietus, ar bombų sprogitimas, ar vaiko gimdymas.
- Paklodės taip sukirptos, kad jos pusėje siekia iki pažastų, o jo pusėje tik iki juosmens.
- Jei naktį prieškambaryje pasigirsta keisti garsai, koridoriuje po ranka visada turi būti beisbolo lazda.
- Ant visų bombų yra dideli raudoni numeriai, kurie rodo slenkantį laiką iki sprogitimo.
- Jei tavo vejasi, skubėk į traukinių stotį ir bėk per bėgius tarp traukinių, taip tu visada paspruksi nuo persekiotojų.

Mes daug išmokome iš surinkimo (bažnyčios) ir krikščioniškų konferencijų, ar ne?

- Dievui reikia 3 „jaudinančių“ giesmių ir 4 „lėto garbinimo“ giesmių, tada Jis duoda pranašystę kongregacijai. Kuri reiškia...
- Dievas žino, kada ateina Jo eilė kalbėti: kai tik baigiasi paskutinė giesmė ir garbinimas tampa beveik be garso. Jis žino, kada kalbėti, nes po to - laikas skelbimams.
- Jūs patirsite prasiveržimą, jei padėsite pinigų prieš pamokslininką ant platformos.
- Jeigu jūs šauksite ir rėksite iš visų plaučių, Dievas išgirs jus daug geriau.
- Jei pamokslininkas mano, kad yra demonas, reikia melstis kalbomis kiek tik įmanoma garsiau (o jei ištiesite savo rankas taip darydami, tai TIKRAI jį išgąsdinsite).
- Tinkama nusižeminimo išraiška prieš atvykusį tarnautoją yra pulti atbulom, kai ji ar jis paliečia, ar pastumia jūsų kaktą. Jei jūs galite nukristi atbulomis, dramatiškas pergyvenimas suteiks daugiau „patepimo“.
- Tarnautojo švarką, Bibliją, ir atsarginį butelį vandens nešančių žmonių skaičius yra tiesiogiai proporcingas to tarnautojo „patepimui“, populiarumui, statusui, ir turtingumui.

Taip kaip televizija tiksliai neparodo tikro gyvenimo, taip ir surinkimas ne visada teisingai pademonstruoja, kaip įeiti į Jo Artumą ir priimti iš Jo. Šioje serijoje aktualios Rašto vietos ir mano gyvenimo patirtis parodys jums, kaip patirti Jo Artumą.

Tėvas yra Dvasia

Jono 4:24 Jėšua pasakė, kad Jo Tėvas yra Dvasia, ir Jono 3:5-8, kad mes esame „gimę iš Dvasios“. Tai mes vadiname „gimimu iš naujo“, turėdami galvoje, kad Dievas Tėvas iš naujo sukūrė mūsų žmogišką dvasią. Ir būtent mūsų dvasioje mes jaučiame Jį, mes turime išmokti kaip reikia nukreipti dėmesį į mūsų dvasinį žmogų.

Kai mes esame iš naujo sukuriami per tikėjimą Jėzumi Kristumi, tai panašu į ką tik gimusį kūdikį. Petras rašė: „lyg naujagimiai troškite tyro žodžio pieno, kad nuo jo augtumėte išgelbėjimui“ (1 Petro 2:2).

Galatams 4:19 Paulius rašė: „Mano vaikeliai, dėl jūsų aš vėl gimdymo skausmuose, kol jumyse **išryškės** Kristus!“

Galbūt mes pragyvenome daug metų ir dešimtmečių, kol ryžomės tikėti Jėzumi, bet mūsų dvasiniame žmoguje mūsų atgimimo momentu mes esame kaip ką tik gimę kūdikiai. Kai mes augame Viešpatyje, tai kaip Paulius apibūdino anksčiau, panašu į vaiko gimimą, su pauzėmis ir veiksmu, su sąrėmiais ir atoslūgiais bei poilsio periodais, bet tas mokymų procesas - tai Kristaus išryškėjimas mumyse.

Žodis „išryškėti“ (angl. vert. „susiformuoti“) yra „morphoo“, kuris reiškia „asmens forma arba bruožas“. Paulius vėl buvo gimdymo skausmuose – ne dėl jų naujo gimimo, bet dėl jų mokymų, meldamasis, kad Kristus panašumo ir bruožų pilnatvė augtų juose. Nors mūsų dvasinis žmogus užima tą pačią erdvę kaip ir mūsų kūnas, mes atgimstame nekaltume ir nepažinime, kaip suaugusio dydžio kūdikis ir turime bręsti.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Turint omenyje, kad naujai gimęs kūdikis turi visas reikalingas kūno dalis, kad galėtų vairuoti automobilį, bet gali užtrukti dar daug metų, kol jo ar jos kūnas užaugs tiek, kad galėtų sėdėti vairuotojo kėdėje, ir taip pat turėtų protą pajėgų vairuoti automobilį. Bet jie yra gimę su visomis reikalingomis kūno dalimis, jie tik dar neužaugę iki pilno pajėgumo. Tai panašu į atgimimą mūsų dvasioje, kuomet turi visas reikiamas „dalis“, bet dar esi nesubrendęs Kristuje.

Kaip jaučiasi tavo siela

Luko 24:32 du žmonės kelyje į Emausą, kurie ėjo kartu su Jėšua maždaug apie 5 mylias arba 8 km, pasakė: „Argi mūsų širdys nedegė, kai Jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“

Šitie vyrai buvo naujai atgimę, įtikėję, kad Jėšua yra Viešpats ir kad Jis prisikėlė iš mirusių. Jie pirmą kartą patyrė, kaip jų atgimusi dvasia liudijo jiems apie dalykus, kurių mokė Jėšua.

Žodis „degti“ reiškia „uždegti, apšviesti“. Atkreipkite dėmesį, kad jų protai pastebėjo tą degimą, kai jie ėjo, tai galėjo būti apie valandą laiko ar panašiai, bet jie nesuvokė, kas vyksta ir kas su jais eina, iki to momento, kai Viešpats pasitraukė.

Pamąstykite...

Aš patyriau, kad žmonės, kurie yra labai racionalūs arba daug galvojančios garbinimo metu sunkiai susitelkia į tai, kas vyksta jų dvasioje. Sakydamas racionalūs, neturiu galvoje sumanūs, bet įpratę daug mąstyti ir suvokti dalykus protu, užuot suvokus juos pojūčiais savo viduje. Vidiniai pojūčiai jiems yra naujas dalykas. Kai kurie jau daug metų Viešpatyje, bet vis dar nesuvokia Dvasios judėjimo savo širdyje ar susirinkime, ir nesuvokia kaip patirti Jo Artumą.

Bet jei nori patirti Jo Artumą, turi būti „Dvasioje“, jausti ir suvokti, kas vyksta dvasinėje srityje, asmuo turi norėti nukreipti dėmesį į savo vidų, ir ieškoti to „degimo“ arba Buvimo (Artumo) savo dvasioje.

Sustok ir atkreipk dėmesį

Tai reiškia, kad kai mes pirmą kartą pajuntame tą degimą, kaip tie du anksčiau minėtieji, mes turime sustoti ir atkreipti dėmesį. Kai buvau paauglys, aš ilgai ieškodavau ir labai stengdavausi, kad patirčiau tą degimą arba Buvimą savo dvasioje mūsų maldos susirinkimuose, ir po to, kad vėl pagaučiau tą „bangos ilgį“. Tai buvo kaip su tuo senu radijo aparatu (nors tada jis dar nebuvo senas, kai aš buvau paauglys), kurio rankenėlė aš lėtai sukinėdavau pirmyn ir atgal ieškodamas, kaip pagauti tą ryškiausią pojūtį, signalą, gaudydamas tą stotį, kurios man reikėjo, ir kai ją surasdavau, užfiksuodavau tą signalą lengvu rankenėles judesiu į kairę ar dešinę.

Aš galvodavau, kokią giesmę mes giedojome, ką aš galvoju, kai aš klausau, kai jaučiu tą Buvimą savo viduje. Aš stengiuosi vėl pagauti tą „bangos ilgį“, prote sugrįždamas į tą patį kontekstą, kai aš Jį jaučiau. Ir tuomet aš pajusdavau Jo tekėjimą iš savo dvasios... taip vėl jaučiu, pajuntu, suvokiu Jo Buvimą viduje.

Prisimenate?

Aš vairuodavau ir galvodavau apie Viešpaties dalykus, kai gaudavau didelius apreiškimus. Ach, aš galvojau, kad tai yra taip gerai, kad niekada to neužmiršiu, taigi užrašysiu tai vėliau. Kai tas „vėliau“ ateidavo, aš negalėdavau prisiminti, koks buvo tas apreiškimas. Tai uždegė ugnį mano širdyje, aš pamačiau, kaip tas apreiškimas susietas su kitais dalykais Rašte ir gyvenime, tai buvo nuostabu... bet tą vakarą, aš nieko negalėjau prisiminti.

Tai vyksta todėl, kad apreiškimas iš Dievo yra dvasiniame žmoguje, kol jūs neužrašote jo, arba nepasakote. Taigi darykite kažką, kad dalyvautų jūsų protas ir kūnas, ir kad apreiškimas būtų užfiksuotas, nes kitu atveju jis bus prarastas, nes jis negimė jūsų prote. Jis pasiliks jūsų dvasioje.

Kad jį sugrąžintumėt, jūs turite sugrįžti į tą vietą prote ir dvasioje tame pačiame kontekste. Gerai, aš vairavau keliu į tą vietą ir galvojau apie... hmm... klausiausi krikščioniškos garbinimo giesmės... galvojau... ir grįžau ten savo prote, dvasioje, ieškodamas tos bangos... melsdamasis kalbomis ir kai aš tai dariau ... tuomet tas apreiškimas vėl ėmė plaukti, taip kaip anksčiau... taip buvo surastas tas „bangos ilgis“, kuris atrakino duris mano prote, ir leido Gyvybei mano dvasioje tekėti į mano protą.

Bet... nuo tų metų, aš visada turiu savo automobilyje rašiklį ir popieriaus, kai vairuoju, sunkvežimį, automobilį, ar automobilį su priekaba... visada. Nes aš nenoriu, kad apreiškimas pasiliktų mano dvasioje, aš noriu turėti jį savo atmintyje, ir kad tai padaryčiau, aš turiu panaudoti savo protą ir kūną, taigi imu rašiklį ir popierių.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jis yra „realus“

Dievas yra Dvasia ir mes atgimdyti mūsų dvasioje, taigi jei tu nori patirti Jo Buvimą, turi pažinti savo dvasią ir Jo Dvasią. Jis labai nuolankus, „realus“, neapstulbsta dėl mūsų žmogiškų silpnųjų ir netobulumų, ir yra mums ištikimas.

Jis gyvena mūsų viduje, todėl tau nereikia raudoti ir rėkti, kad patrauktum Jo dėmesį. Jis yra toks artimas kaip mintis... pradėk ieškoti savo viduje šito „degimo“, šito Buvimo, tos ramybės... ir vėl surask tą „bangos ilgį“ savo viduje, bet ne tarp savo ausų... nes tavo dvasia yra giliai viduje ir ten mes atrandame bendravimą su Juo... daugiau apie tai kitą savaitę.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Kaip patirti Jo Artumą. 2 dalis

John Fenn, 2012 m. lapkričio mėn. 2 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Mokymų seriją apie tai, kaip įeiti į Tėvo artumą, pradėjau jau praeitą savaitę. Jeigu praleidote praeitos savaitės straipsnį, visas ankstesnes Savaitės mintis rasite mūsų svetainėje www.cwovi.org spustelėję nuorodą „Articles“ (Straipsniai), tuomet „Weekly Thoughts“ (Savaitės mintys).

(Vert. - lietuviški vertimai yra publikuojami www.namu-baznycia.lt ir www.cwovi.eu).

Aš dalinausi apie tai, ką Jėšua kalbėjo, kad Jo Tėvas yra Dvasia ir kad mes esame naujai gimę iš dvasios. Taigi, nuo šiol Tėvas kalba į mūsų dvasią; Jo (Šventoji) Dvasia į mūsų dvasią - visi dalykai plaukia viršun ir išorėn iš to, kuo Jis dalinasi, ką apreiškia ir ką kalba į mūsų dvasią (Jono 4:24, 15:26-27, 16:13).

Kaip pasakyti, jeigu tai tavo dvasioje?

Praeitą savaitę aš taip pat pasakojau istoriją, ką du mokiniai kalbėjo pakeliui į Emausą, kai Viešpats pranyko jiems iš akių: „Argi mūsų širdys nedegė mūsų viduje, kai Jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę...?“ (Luko 24:32)

Jie apibūdino savo dvasinį žmogų kaip „degantį“. Atkreipkite dėmesį į tai, jog jų protai pastebėjo, kad kažkas vyko jų viduje. Tavo proto veiksmas, kaip ir jų, atpažįsta tavo dvasinį žmogų. Tai ką jie darė yra panašu į tai, ką tu kažkada anksčiau jau darei daugybę kartų.

Ar tau yra tekę pasakyti ką nors, ko nederėtų ir tą pačią akimirką pajusti sielvartą, tarsi būtum sužeistas savo gelmėje? Tai tavo dvasinis žmogus, kuris gimė iš Tiesos Dvasios, kalba tau tiesą – tu nusidėjai – ir tavo protas tai atpažįsta.

Dabar pamąstytk, kur būtent tu jauti tą sielvartą? Jeigu kalbėsime apie kūno sandarą, tai bus tavo krūtinės sritis arba vieta ties tavo skrandžiu. Tačiau tas pojūtis nėra fizinis, bet dvasinis.

Nesena nuodėmė?

Paulius rašė apie nusidėjėlius laiške Efeziečiams 4:17-19, ypatingai apie seksualinę nuodėmę, „jie yra sustabarėję, pasidavę gašlumui, nepasotinamai daro visus nešvarius darbus...“ Graikų kalboje „sustabarėję“ yra „apalgeo“, o tai reiškia „nustoti jausti skausmą“ (nuodėmės darbas).

Iš šio žodžio yra kilęs angliškasis žodis „apology“ (atsiprašymas), ir naudojant jį, šią eilutę dar būtų galima perfrazuoti taip: „asmuo nustojo atsiprašinėti už daromas nuodėmes“. Jie yra surambėję, pilni nuosavo teismo, nes turi pateisinimą savo nuodėmėms:

Jie yra sustabarėję ir nebejaučia susitepimo, nešvaros jausmo, sielvarto, gailėsčio, todėl, kai nusideda, jie nebesigaili... tas nuodėmės pojūtis yra dvasiniame žmoguje. Protas paprasčiausiai įsijungia arba atpažįsta sielvartą, gėdą, susitepimą, kurį jaučia ir į kurį reaguoja dvasinis žmogus.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Įdegintas

Paulius vėliau pakartojo tą patį dalyką tik kitais žodžiais: „Dvasia aiškiai sako, kad paskutiniaisiais laikais kai kurie atsitrauks nuo tikėjimo, pasidavę klaidinančioms dvasioms ir demonų mokymams... turintiems sudegintą sąžinę...“ (1 Tim 4:1-2)

Angliškas žodis „seared“, (reiškiantis „sudegintas“) nėra toks tikslus kaip „branded“ („įdegintas“). Nenuostabu, jog iš graikiško žodžio „kausteriazos“ į anglų kalbą atėjo tokie žodžiai kaip „caustic“ (kaustinis; ėdus; kandus; dygus) ir „cauterize“ (prideginti; daryti beširdį). Kaustinis yra kažkas labai rūgštus, „ėdantis“ tave.

Tai toks veiksmas, lyg karštas lygintuvas degintų odos paviršių taip, jog visas kraujas ir skysčiai yra įdeginami vidun. Paulius tarsi nupiešia mums tokį paveikslą apie šį „sustabarėjimą/ neatsiprašymą“ verčiantį kartoti ir kartoti nuodėmę tol, kol jų sąmonėje tie dalykai yra įdeginami. Jie tampa nejautrūs dvasios sielvartui ir negali jausti jokios gėdos ar neteisumo dėl padarytos nuodėmės.

Dabar džiugioji dalis

Apaštalas Jonas sako: „Jei mūsų širdis mus smerkia, Dievas didesnis už mūsų širdį ir žino viską. Mylimieji, jei mūsų širdis mūsų nesmerkia, pasitikime Dievu“ (1 Jono 3: 20-21).

Graikiškas žodis „smerkti“ yra „kataginosko“, sudarytas iš „kata“ - „prieš“ ir „ginosko“ - „žinoti kažką“. Pažodžiui tariant, „jeigu mūsų širdis žino kažką prieš mus, Dievas yra didesnis už mūsų širdį ir žino viską“.

Kai mūsų širdis turi kažką prieš mus, savo dvasioje mes jaučiame, kad nusidėjome. Dievas yra didesnis už tai, ir visa, ko reikia siekiant atleidimo ir, kad vėl užimtume teisingą poziciją – tai nusižeminti ir prisipažinti.

Aš pasidalinau apie šiuos „negatyvius“ dvasinio žmogaus išgyvenimus tuo tikslu, kad mes visi žinome koks jausmas yra tuomet kai nusidedame ir tai, kaip mūsų protas reaguoja į dvasią, kuri sielvartauja susigėdusi ir suteršta nuodėmės. Todėl labai svarbu yra žinoti tas „atimančias“ jausmus pakopas.

Atkreipk dėmesį į savo dvasią

Lygiai toks pats proto veiksmas, kuris leidžia pastebėti, kaip mūsų dvasia reaguoja į nuodėmę, taip pat leidžia mums pajusti ir Dievo Artumą viduje. Mes ieškome Jo Artumo savo dvasioje, ir tai yra taip paprasta, tereikia nukreipti savo dėmesį į vidų, kaip tuomet, kai pasakai kažką neteisingo ir staiga dvasioje pajunti sielvartą. Pradėk atpažinti Jo Artumą, Jo ramybė yra tavyje.

Aš visada sakau žmonėms, kai dedu ant jų rankas, meldamasis dėl išgydymo: ieškok išgydymo, nežiūrėk į tai, kas liko neišgydyta. Lygiai tokiu pačiu principu, ieškok Jo Artumo, nežiūrėk į sielvartą, kurį tebeturi, ieškok Jo ramybės, kuri yra tavo dvasioje.

Sutrukdyta vakarienė

Mano žmona Barbara, ką tik patiekė ant stalo nuostabią vakarienę. Ji darbavosi visą dieną ruošdama maistą: mūsų didelėje emaliuotoje keptuvėje ant lėtos ugnies gamino jautienos kepsnius su morkomis, bulvėmis, svogūnais, žolelėmis bei kitais prieskoniais. Namai kvėpėjo šventiškai ir mes jau ruošiamės sėstis valgyti.

Visi trys mūsų berniukai sėdėjo prie stalo, aš viename stalo gale, žmona kitame. Palaiminę maistą ėmėme dalinti berniukams lėkštes ir staiga žmona pareiškė: „Atleiskite, aš tiesiog negaliu šiuo metu valgyti. Visą popietę aš jaučiu uždėtą našta melstis ir kai gaminau maistą, aš meldžiausi, tačiau negaliu daugiau tverti. Turiu eiti į miegamąjį ir pabaigti šią maldą, nes jaučiu, jog kažkieno gyvybei gresia pavojus“.

Pasakiusi tai, ji išėjo, o tuo tarpu berniukai ir aš svarstėme apie mamos maldos našta. Praėjus 45 minutėms ir gerokai po mūsų vakarienės meto ji išėjo iš miegamojo atsigavusi ir pasiruošusi valgyti. „Aš nežinau, už ką konkrečiai buvo ši malda, tačiau ji buvo už žmogų gyvenantį Tailande ir jo gyvybei buvo kilęs pavojus. Taigi aš turėjau melstis, kol buvo pasiekta pergalė. Kai gavau ramybę, supratau, kad jam viskas bus gerai“ (tokie dalykai mūsų šeimoje per 34 santuokinio gyvenimo metus vyksta nuolat ir ji yra tokia užtarėja, kokių man nėra tekę matyti).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Dejavimas

Fizine prasme, Barbaros kūnas buvo virtuvėje, kol ji ruošė valgį. Jos protas (siela) buvo užimtas tais dalykais, kuriuos ji tuo metu darė – kokia temperatūra turi būti orkaitėje, ar mes turime švirių indų ir panašiai. Be visų tų dalykų, kurie sukosi jos prote, sieloje, ji taip pat juto ir našta savo dvasioje. Sunkumas, primygtinas raginimas užtarti ne tik gimtąja anglų kalba, ne tik kalbomis, tačiau aš girdėjau gilią, tarytum gimdymo dejones, sklindančias iš mūsų kambario.

Jėšua stovėjo šalia keturias dienas mirusio savo draugo Lozorius kūno. Prieš tai Jono evangelijos 11 skyriuje Jėšua atskleidė, kad Šventoji Dvasia Jam pasakė, jog Lozorius yra miręs, tačiau kadangi žmonės toje vietoje stengėsi Jį suimti, Jis turėjo palaukti kol Tėvas išleis Jį keliauti pas savo mirusį draugą.

33 eilutėje matome: „Jėzus <...> sudejavo dvasioje...“ ir dar kartą 38 eilutėje: „Ir vėl dejuodamas Jėzus atėjo prie kapo“.

Kai skaitai šią istoriją, matai, jog Jėzaus emocijos buvo sukrėstos dėl draugo mirties, tačiau emocijos neprikėlė Lozorius iš numirusiųjų. Tai įvykdė užtarimas, kuris buvo nežodinis, bet dejavimas Jo dvasioje.

Rom 8: 26-27 apibrėžia giliausią užtarimą kaip „neišsakomą žodžiais“. Būtent tai ir patyrė Barbara, besimeldama už nepažįstamąjį Tailande ir Jėzus prie Lozorius kapo.

Upės iš upės

Jono 7:38 Jėšua pasakė: „kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš jo „vidaus“ (angl. „pilvo“) plūs gyvojo vandens upės“. Šioje eilutėje pavartotas žodis „pilvas“ pagal kontekstą gali turėti tris reikšmes. Pirmoji reikšmė pažymi apetitą. Tas pats žodis naudojamas kalbant apie „iščias“. Trečioji reikšmė, kuri čia ir vartojama: „slaptuma, giliausia būtis esybė“. Iš tos paslėptos ir gilumoje slypinčios mūsų esybės plūs gyvojo vandens upės. Tai plūs iš mūsų dvasios, veikiančios kartu su Šventąja Dvasia.

Pažvelkime, Apreiškimo 22:1 kalbama apie vieną upę, Gyvenimo Upę, kuri išteka nuo Dievo Tėvo sosto. Ši Šventosios Dvasios upė pasiekia mūsų dvasią ir tuomet per kalbėjimą kalbomis ir dvasios dejones teka iš mūsų pasidalydama į daugybę upių, pagal Tėvo valią per užtarimą pas daugelį žmonių.

Gebėjimas atpažinti, kas vyksta tavo dvasiniame žmoguje yra raktas – apie tai tęsiu kitą savaitę... Tavo namų darbas yra prisiminti tuos kartus, kai jautei viduje dejonę, atgailauti, jeigu tavo gyvenime yra sričių, kuriose esi surambėjęs ir mokykis nukreipti savo dėmesį nuo to, kas vyksta aplink tave pasaulyje į tai, kur gyvena Tėvas bei ką jaučia ir patiria tavo dvasia.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Kaip patirti Jo Artumą. 3 dalis, Žemės riešutai

John Fenn, 2012 m. lapkričio mėn. 16 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Rocky Ford mieste, kur kadaise aš buvau pastoriumi, kiekvieną ketvirtadienį vietiniame motelyje ir restorane tarnautojams ruošdavo pusryčius.

Vieną rytą vienas pastorius paklausė, ar mes girdėjome, kas nutiko broliui _____, netoli esančiame LaJunta mieste. Daugelis iš mūsų jį pažinojo, jis buvo vyresnysis Liuteronų surinkimo (bažnyčios) pastorius.

Jis lankė savo surinkimo narę vietiniuose slaugos namuose, moterį apakusią nuo diabeto ir amžiaus, ir sėdėjo ant kėdės šalia jos lovos, kai jie kalbėjosi. Jo vizito metu jis ragavo žemės riešutus iš mažo dubenėlio, kuris buvo šalia jos lovos, kol jie visi beveik baigėsi.

Maždaug po 45 to apsilankymo minučių moteris pasakė: „Tikrai nedaug kas liko man šiuo metu gyvenime. Galima sakyti vienintelis malonumas, kuris liko – tai valgyti šokoladą. Vienas iš darbuotojų atnešė man žemės riešutų šokolade, bet aš nemėgstu žemės riešutų, tai nulaužiau visą šokoladą ir

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

išspjoviau visus riešutus į mažą dubenėlį ant naktinio staliuko“ (Aš mačiau šitą istoriją atspausdintą ir girdėjau, kaip kiti ją pasakojo daug kartų, bet aš jums galiu pasakyti, kad taip tikrai nutiko).

Klaidingai suprasta tapatybė?

Kai nesupranti skirtumo tarp savo dvasios ir Šventosios Dvasios, tai gali pasiklysti, kaip buvo su anksčiau paminėtu pastoriumi. Mes darome sprendimus ir manome, kad tai Dievas, bet suvokiame, kad visai ne, ir tai palieka mus sumaištyje ir spėliojimuose, kaip mes galėjome padaryti tai, ką padarėme, ir kodėl viskas taip baigėsi.

Mūsų dvasios savybės

Barbarai patinka saulėlydžiai. Man patinka saulėtekliai. Ruduo yra jos mėgstamiausias metų laikas, o aš mėgstu pavasarį. Ji turi stiprų jausmą, kas teisinga ir kas neteisinga. Jei kas nors turi keistą dvasią netoli jos, ji tai pastebi. Aš matau potencialą žmonėse ir jų dovanas. Aš pirmiausiai pastebiu dvasinį laiką ir procesus vykstančius jų gyvenime.

Ji projekto žmogus, kuris turi užbaigti vieną projektą prieš pradėdama kitą. Kol nepabaigia, visa kita jai yra tik nukrypimas nuo užduoties. Ji kruopšti. Aš keliauju nuo projekto prie projekto, apimdamas 6 projektus iš karto, dirbdamas šiek tiek su vienu, ar kitu, taip baigdamas juos kartu. Ji skaito vieną dalyką vienu metu, aš skaitau 4 knygas ir dar 2 šen ir ten reguliariai bei 3 žurnalus. Galima suskaičiuoti, kad ant mano naktinio staliuko stovi pustuzinis „Calvin & Hobbes“ knygų su karikatūrom, šiek tiek dėl humoro ir, kad atsipalaiduočiau prieš miegą.

Aš susitelkiu į vieną projektą namuose ne ilgiau nei vieną dieną, tai stūkso prieš mane kaip „darbas“, kuriame aš įsidarbinu, tiesiog darbas, kuris turi būti padarytas. Ji sugalvoja ilgus projektus, ir kai baigia, viskas būna tvarkoje, vietoje, ir gražu pažiūrėti. Ji prisiriša prie daiktų, kai man daiktai nėra svarbūs, bet daugeliu atvejų, aš esu labiau romantiškas negu ji. Ji myli mano dvasią, aš myliu jos dvasią. Mūsų dvasiniai bruožai pagerina ir papildo vienas kitą.

Tu esi tas, kas esi

Tai yra dvasinio žmogaus savybės, nes būtent tai mes ir esame, kaip mes funkcionuojame, kaip mes susiję. Ten nėra sielos (emocinių ar išsilavinimo) patyrimų, kurie mus kreipia mėgti saulėlydžius, ar pabaigti projektus, o kitus – mėgti saulėtekis ir pradėti projektus. Mes natūraliai esame tokie.

Ir faktas, kad ji gali daryti tik vieną dalyką vienu metu, o aš galiu daryti kelis, tai ne charakterio trūkumas kiekviename iš mūsų, kuris turi būti pakeistas. Taip, aš išmokau per ją pabaigti darbą iki tobulumo, o ji išmoko būti paslankesnė su savo projektais, bet turėti būtent tokius, o ne kitus bruožus, ir tai yra ne charakterio trūkumas, nuodėmė, ar dar vienas ženklas, kad esi netobulas. Jie yra tik mūsų Tėvo bruožai mumyse.

Siela yra problema: Ateina sumaištis

Mūsų dvasinio žmogaus savybės, dalykai, kurie sudaro tikrąjį tave, tau duos paliudijimą apie kito žmogaus dvasią, kuri yra sukurta panašiai, arba jų gyvenime yra panašus pašaukimas. Ta dvasinė trauka nereiškia, kad Dievas sako tau eiti ta kryptimi, tai tik reiškia, kad tavo dvasinis žmogus turi panašumų su kieno nors kito dvasia.

Tai kaip Biblijos studentė, kuri apsiverkusi atėjo į mano raštinę, klausdama kodėl misionieriaus žinia koplyčioje taip smarkiai ją palietė. Aš pasakiau jai, kad tai įvyko, nes ji taip pat buvo pašaukta į misijas, taigi jos dvasia paliudijo dėl tų misijų darbo – tai nereiškė, kad Dievas šaukė ją tuomet ir ten į misijų laukus, ar dirbti tarnavime, o tik tai, kad jie turėjo panašų pašaukimą savo gyvenime. Patrauklumas dažnai sumaišomas su patvirtinimu, kad tai yra teisinga, arba netgi meile.

Čia dar keli pavyzdžiai

1) Abu poroje mylėjo kalnus, taigi kai jie aplankė kalnų miestelį ieškodami Dievo valios ar Jis nori, kad jie čia persikeltų, jų dvasios reagavo į aplinką, ir jie jautė ramybę, taigi jie priėmė tai kaip Dievo valią ir persikėlė. Kai darbo neatsirado ir gyvenimas tapo sunkus, jie svarstė, kodėl Dievas nuvedė juos čia.

Realybė: Jų dvasiniai žmonės myli kalnus, bet tai nereiškia, kad Dievas nori, jog jie ten persikeltų. Jie sumaišė savo dvasios savybes, kurios daro juos tu, kuo jie yra, su Dievo balsu. To pasekoje jie „neatliko namų darbo“, kurį turėjo padaryti natūraliai – apmąstyti šituos dalykus, ieškoti patvirtinimo dėl persikėlimo, pasiskaičiuoti biudžetą ir paplanuoti, užuot sudvasinus viską taip, tarsi Dievas dalyvautų jų persikėlime, nors Jis tame nedalyvavo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

2) Asmuo bendravo su dviem skirtingomis kompanijomis, pirmoji, kurioje įmonės kultūra labai sutiko su tuo, kas patinka jo dvasiai, kita – neturėjo jokio dvasinio patrauklumo. Jis pasirinko pirmą darbą, bet jautėsi apgailėtinais, nepaisant krikščioniškos aplinkos ir buvo priverstas daryti darbą, kurio nemėgo.

Realybė: Jis buvo patrauktas savo dvasioje prie dieviškų vertybių, kurias atstovavo įmonės kultūra, neištyręs natūraliu būdu tikrojo darbo apibūdinimo. Jeigu jis būtų tai padaręs, jis būtų pasirinkęs antrąjį darbą, kuris artimai atitinka jų sugebėjimus ir tai, ką jis nori daryti, užuot galvojęs, kad Dievo kultūros įmonėje patrauklumas jo dvasiai yra tolygus Dievo vedimui.

3) Asmens širdyje ir santuokoje yra problemų, ir jis žino, kad Dievas nori išspręsti jas, bet jis bijo to, kas gali atsitikti, jei tai paliesi, taigi jie pasitraukia nuo surinkimo, nuo santykių surinkime ir nuo tų, kurie per daug priartėja, ir kas juos gali vesti į brandą, kurios nori Dievas. Jie žino savo dvasioje, kad šią problemą reikia išspręsti, bet jie laiko ją „užkonservavę“ ir saugoja, kad niekas per arti prie jos neprieitų (įskaitant ir Viešpatį).

Realybė: Jie bėga nuo Dievo dėl baimės dvasios, užuot susitvarkę su problema, kuri stabdo juos gyvenime. Priežastis, kuri tolina juos nuo problemos sprendimo yra ta, kad „dalykai nėra tokie intensyvūs dabar“, ir Dievo ramybė jų dvasioje yra naudojama kaip pasiteisinimas tam, kad jie nespėdžia problemos, užuot supratę, jog ramybė yra tam, kad jie galėtų tvarkytis su problema/ nuodėme/ aplinkybėmis. Malonė mūsų dvasioje nėra Dievo leidimas ignoruoti problemas; tai Jo įgalinimas susitvarkyti su jomis.

Kitu atveju jie galiausiai darys tai, ką Jokūbas vadina „meluoti tiesai“, kas reiškia, kad Dievo išmintis yra atskleista jiems jų dvasioje, bet jie meluoja sau bei kitiems ir išsisukinėja. Šventumas (dorumas) toje srityje jiems yra naujiena, taigi jie bijo to, kas gali nutikti, jeigu jie konfrontuos problemą. Taigi, iš tiesų, surišti baimės dvasios, jie slepiasi už malonės savo dvasioje, iškreipdami jos tikslą.

4) Žmonės eina per sunkų laiką: darbo pakeitimas, mirtis, liga (protinė ar fizinė negalia), ir jie jaučia didžiulę ramybę savo dvasioje, kuri padeda jiems įveikti krizę. Jo ramybė yra tokia stipri jų dvasioje, todėl jie atsisako tvarkytis su dalykais natūraliame gyvenime, tokiais kaip emocijos, kurios kyla mąstant apie ateitį, nes jie yra linkę viską sudvasinti. Kai jų paklausi, jie atsisako kalbėti konkrečiai apie tai, ką jie galvoja, neleidžia sau galvoti apie planavimą, vengia tiesioginių klausimų, atsakinėja sudvasintai, kas iš tiesų nieko nereiškia.

Realybė: Jie atsisako ištirti save, atsisako pripažinti, kad jie yra ten, kur jie yra dėl pasirinkimų, kuriuos jie padarė, ar problemų su kuriomis atsisakė tvarkytis. Jie uždėda tai, kas yra jų atsakomybė Dievui, nesuvokdami, kad Jis leis jiems pjausti tai, ką jie pasėjo. Viešpats gali būti labai maloningas duodamas savo ramybę jų dvasiai, kuri padeda pergyventi sunkius laikus, bet ta ramybė nereiškia, kad nereikės daryti realių sprendimų gyvenime, ar ignoruoti problemas mūsų širdyje, ta ramybė yra tam mūsų dvasioje, kad įgalintų mus tvarkytis su mūsų gyvenimu.

Kaip patirti Jo Artumą kiekvieną dieną

Jūs galite suprasti, kad patirti Jo Artumą galima ne tik garbinimo ir šlovinimo metu, bet visą dieną darant mažus ir didelius sprendimus. Aš galiu jausti Jį savo dvasioje 24/7/365 (24 valandas per parą/ 7 dienas per savaitę/ 365 dienas per metus), ir didelė dalis šito yra suvokimas, kad Jis gyvena mano viduje 24/7/365, kad aš įveikičiau tai, ką aš sutinku savo gyvenime – aš nedirbu, kad „patekičiau į Jo Artumą“ - ir tu taip pat! Aš gyvenu Jo Artume – ir tu taip pat!

Daugiau – kitą savaitę. Tikiuosi, kad tai bus jums palaiminimas, iki kitos savaitės!

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip patirti Jo Artumą. 4 dalis. Papūga

John Fenn, 2012 m. lapkričio mėn. 23 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Mano senelis buvo gydytojas, kuris pradėjo savo praktiką mažame Filipų miestelyje, Vakarų Virginijoje, kur 1934 metais gimė mano mama. Netgi šiandien Filipai turi tik 2870 gyventojų, taigi jis tikrai buvo mažo miestelio gydytojas 1930 metų pradžioje. Vėliau jis savo jauną šeimą perkėlė į Kokomo, Indianoje, kur užaugo mano mama, po to ištekėjo, ir kur gimiau bei užaugau aš.

Vieną dieną, kai man buvo 17 metų ir aš lankiau savo senelius, senelis panaudojo mano apsilankymą kaip leidimą valgyti jo mėgstamus užkandžius; indą su Breyers vaniliniiais ledais – ta rūšis kurioje yra vanilės pupelių taškeliai. Kai sėdėjome su mūsų ledų indais prie virtuvės stalo, jis pradėjo man pasakoti, kaip pradėjo savo praktiką Filipuose.

Karštligė

„Vieną dieną ponis Ričardson paskambino man ir susitarė dėl apsilankymo pas tavo senelę raštinėje, nes ji sirgo, bet ji nepasirodė kaip buvo sutarta tą popietę. (Mano senelė buvo slaugė ir mano senelio asistentė tuo metu). Aš rūpinausi, nes ji buvo per daug silpna ateiti, taigi aš nuėjau pas ją į namus ir pabeldžiau į duris.

Buvo vasara, ir tada mes neturėjome oro kondicionierių, mes tik atidarydavome duris ir langus. Kai aš pasibeldžiau į priekines duris ponis Ričardson pasakė: „Sveiki, kas ten?“, aš atsakiau: „ponis Ričardson, tai gydytojas Good. Jūs neatvykote sutartu laiku, tai aš nutariau sustoti ir pasižiūrėti. Ar viskas gerai?“

Jis patylėjo, kol mes visi nurijome po kąsni greitai tirpstančių ledų, o aš sutrikau, nes jis šypsojosi ir jo akys blykčiojo, kai jis prisiminė: „Ji vėl pasakė: „Labas, kas čia?“. Taigi šį kartą aš pasakiau šiek tiek garsiau: „Ponis Ričardson, tai gydytojas Good. Kaip jūs jaučiatės, ar jums reikia pagalbos?“

Kliedėjimas

„Tuo metu aš pamaniau, kad ji kliedi dėl pakilusios temperatūros, arba per daug silpna ir nesugeba aiškiai atsakyti, taigi aš buvau labai susirūpinęs dėl jos. Aš greitai nubėgau prie galinių durų į virtuvę, o jos turėjo stiklą, kaip ir priekines durys. Virtuvė buvo tuščia, tik stovėjo narvelis su papūga, taigi aš pabeldžiau į duris ir žvilgtelėjau pro stiklą prisidengęs akis delnais sušukau: „Ponis Ričardson, tai gydytojas Good. Ar jums reikia pagalbos?“ (Aš buvau ant kėdės krašto, nes dabar ir aš jaudinausi dėl jos).

Mano senelis pradėjo taip smarkiai juoktis, kad turėjo šluostytis ašaras, tuo sukeldamas sumaištį manyje. Aš staiga prisiminiau, kad galbūt mums jau nedaug liko laiko būti kartu, taigi įsidėmėjau kiekvieną detalę savo jaunu protu, kai stengiausi suvokti jo juoko priežastį. Senelė buvo užsiėmusi indų nurinkimu, ir leido jam pabaigti pasakojimą, vos valdydama kikenimą, kas buvo ir dėl to, kad jis juokėsi, ir dėl to pasakojimo prisiminimų.

Vos valdydamasis jis tęsė: „John, kai aš prispaudžiau savo veidą prie durų stiklo, papūga pasakė man garsiu ir aiškiu balsu: „Labas, kas ten?“

Ir tada mes visi pratrūkome juoktis, kai jis padarė išvadą: „Aš visą laiką kalbėjau su papūga!“ Mano juokas buvo iš dalies dėl istorijos, iš dalies dėl to, kad senelis ir senelė taip smarkiai juokėsi kartu, ji švelniai palietė jo petį paveikta prisiminimų, ir staiga aš pasijutau lyg pašalinis stebėtojas, privilegijuotas būti liudininku kažko nuostabaus ir širdį liečiančio, kas niekada nepasikartos.

Mažiau nei po 2 metų senelė netikėtai mirė ir jis prarado norą gyventi. Aš paskyriau šią istoriją Reader's Digest publikavimui viename jų humoro skyriuje, bet aš buvau privilegijuotas išgirsti tai tiesiai iš jo. O ponis Ričardson? Jis vėliau sužinojo, kad ji pradėjo jaustis geriau, taigi išvyko į miestą apsipirkti, bet nesivargino atšaukti savo vizitą pas gydytoją.

Pažinti Viešpatį, ar tiesiog pažinti Žodį?

Mano senelis galvojo, kad jis žinojo ponios Ričardson valią, dėl jos žodžio. Ji paskambino į mano senelių namus, kalbėjo su mano senele, apibūdino savo simptomus, ir susitarė dėl konsultacijos. Tada senelė pasakė seneliui, ką kalbėjo ponis Ričardson. Jis žinojo ponią Ričardson iš jos žodžių, kuriuos persakė kitas žmogus.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kai kurie krikščionys pažįsta Viešpatį tokiu pat būdu, kaip mano senelis galvojo, kad pažįsta ponį Ričardson. Tarpininkas, kažkas tarp jų, papasakojo jiems apie Jį, persakydamas Jo žodžius. Taigi, jie manė, kad pažįsta Jį, nes turi Jo Žodį. Bet kai atėjo krizė, kai jiems tikrai reikėjo iš Jo išgirsti, ir...

Mano senelis suprato, kad nepažinojo ponios Ričardson balso, nes nebūtų kalbėjęs su papūga. Taigi, taip pat kuomet tikintieji bando sekti tuo, ką jie mano esant Dievo Žodžiu, krizės metu arba kai reikia daryti sprendimus, jie atranda, kad iš tiesų nepažįsta Jo balso – ir negali įsivaizduoti kodėl Jis yra toks šykštus jiems, arba kodėl tikėjimas neveikia, arba kodėl Jis atrodo tolimas ir nesirūpina jais. Bet jie nepažįsta Jo, jie žino Jo Žodį, ką kiti sako apie Jį, kai kuriuos mokymus apie principus ir koncepcijas. Bet jie nepažįsta Jo.

Kaip jie tai daro?

Krikščionys mūsų dienomis daro dalykus atvirkščiai nei tai darė pirmojo amžiaus krikščionys, nors laikui bėgant jie apvertė pasaulį aukštyn kojom, tuo tarpu mes suvokiame, kad su kiekvienais prabėgusiais metais mes turime mažiau įtakos mūsų pasaulyje. Naujieji graikų ir romėnų Jėzaus pasekėjai nedaug težinojo apie hebrajų kultūrą, jie nepažinojo Senojo Testamento, ir Naujasis Testamentas nebuvo dar parašytas.

Kas jei visos jūsų Biblijos ir mokymai, CD, MP3 ir žinytai staiga nustos egzistuoti? Kas jei neturėsite skyriaus ir eilutės savo atmintyje, nes nebus nei skyriaus nei eilutės, ką galėtumėte išmokti mintinai? Atsakymas: tu turėsi susipažinti asmeniškai su Tuo, kuris gyvena tavo dvasioje.

Šiandien mes dedame visas mūsų pastangas pažinti rašytinį Žodį ir, kad pažintume Jį iš Žodžio. Žinoma tai yra gerai ir tai yra teisinga, bet pirmojo amžiaus krikščionys neturėjo Naujojo Testamento – jie turėjo pažinti Jo buvimą savo viduje. Jis buvo jų vedlys. Jis buvo jų instruktorius. Jis buvo jų lyderis ir pagalba krizės ir apsisprendimo metu. Nebuvo ritinių, kad galėtum atsiversti skyrių ir eilutę, buvo tik Kristus juose, šlovės viltis. Mes ieškome principų, jie ieškojo Dievo.

Jokių resursų

Klasikiniai komentatoriai tiki, kad Morkaus ir Mato evangelijos buvo parašytos maždaug 66-70 metais po Kristaus gimimo, jau po Petro ir Pauliaus mirties ir maždaug 40 metų po kryžiaus, nors kai kurie tiki, kad Morkaus, o po to ir Mato evangelija buvo parašytos 30 ar 40 metais po Kristaus, o kai kurie sako 80-90 metų po Kristaus laikotarpiu. Bet tai tik 2 evangelijos iš to, kas tapo mūsų Naujuoju Testamentu.

Lukas pabaigia Apaštalų darbų knygą, rašydamas apie Paulių Romoje išsinuomotame name, maždaug apie 62 metus po Kristaus, taigi mes žinome, kad Apaštalų darbai buvo parašyti po 62 metų, ir Apaštalų darbai yra tik antroji Luko evangelijos dalis, kurios abi originaliai buvo parašytos romėnų krikščioniui vardu Teofilijus, kuris norėjo sužinoti apie Kristų, kuris dabar gyvena jo naujai atgimusioje dvasioje (Luko 1:3, Apaštalų darbų 1:1).

Petras ir Paulius mirė apie 66 metus po Kristaus, ir Jonas dar nebuvo parašęs savo evangelijos, 3 laiškų ir Apreiškimo knygos iki vėlyvų 90-ųjų, ar ankstyvųjų 100-ųjų metų po Kristaus. Tada krikščionys neturėjo Naujojo Testamento, kuriuo galėtų remtis.

Taigi, kaip gi naujas tikintysis pirmajame amžiuje pažino Dievą jei ne per rašytinį Žodį? Tai vyko per JO pažinimą. Per pokalbius, natūraliai, einant kartu su Juo per gyvenimą. Jiems patiems reikėjo sužinoti, ką Tėvas buvo paruošęs jų ateičiai, nes nebuvo maldos eilės, ir nebuvo telefono linijos, kur už 20\$ per mėnesį galėjai gauti asmeninę pranašystę.

Nebuvo krikščioniškų išlaisvinimo konferencijų, nebuvo tokių konferencijų, kurios žada, kad jūsų žmona ir vaikai bus išgelbėti, nebuvo knygynų su teologų komentarais kaip studijuoti Senojo Testamento istoriją ir kultūrą. Jie neturėjo jokių resursų tik Dievą, kuris gyvena juose. Ir to pakako, kad Romos imperija būtų apversta aukštyn kojomis.

Pagalvok apie tai!

Kai Paulius pasakė Efezo tikintiesiems: „Kad daugiau nebebūtume kūdikiai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjo, žmonių apgaulės, gudrumo, vedančio į paklydimą, bet, kalbėdami tiesą meilėje, augtume visame kame į Jį, kuris yra galva – Kristus“, kaip jie tai galėjo padaryti be skyriaus ir eilutės ant kurios galėtų atsistoti? (Efeziečiams 4:14-15)

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kai Paulius rašė romiečiams, mokydamas juos apie hebrajų įstatymą, ir sakė jiems, kad dalis jo norėjo būti teisi, o kita dalis – nusidėti, ir kaip nugalėti nuodėmę vaikščiojant naujame gyvenime su Kristumi, kaip jūs manote jie galėjo tai padaryti be skyriaus ir eilutės, be skambučio į maldos liniją pagundymo metu, ir be puslapio, kurį jie galėjo atsiversti, kad galėtų „stovėti ant Žodžio“?

Gilligan sala

Jie turėjo pažinti Viešpatį jų viduje. Jų tikėjimas buvo apsisprendimas tikėti. Tikslingas tikėjimas. Jie turėjo stuburą, jie žinojo, kad Kristus gyveno juose ir tai buvo svarbiausia kiekvienoje situacijoje, net sutinkant kankinio mirtį. Joks velnias, joks Cezaris, negalėjo atskirti jų nuo fakto, kurį jie žinojo, jie jautė, jie vaikščiojo su Dievu, kuris gyveno jų viduje. Jie neturėjo jokio skyriaus ir eilutės, ant kurios galėtų stovėti, jie pažinojo Jo buvimą savo viduje.

Jie turėjo vaikščioti Jo Artume, nes nebuvo kito būdo Jį pažinti. Ar jūs esate labai priklausomas nuo to, ką kiti sako apie Tėvą ir Viešpatį? Kas jei jūs neturėtumėte Biblijos, neturėtumėte krikščioniškų TV, jokių mokymų iš viso tik liudijimus tų, kurie aplink jus, ką Viešpats padarė jų gyvenime, ir jūsų pačių prisiminimai apie Jo ištikimybę jūsų gyvenime?

Taigi galbūt kuriam laikui būkite kaip Gilligan ir tie, kurie patyrė laivo sudužimą: be telefono, be jokios elektros, be motorinio automobilio, be jokios prabangos, kaip Robinzonas Kruzas, toks primityvus kiek tik įmanoma... padėkite šalin mūsų modernias pagalbos priemones, kad priklausytumėte nuo Jo pažinimo, gyvendami Jo Artume, perkeldami savo dėmesį kiekvieną dieną pirmyn ir atgal nuo pasaulio aplink jus į Jį jūsų vidų, ir vėl atgal... ir kalbėkitės, pasiūlykite mintį, paklauskite „Ką Tu apie tai manai, Tėve?“ ...ir palenkite savo ausį, kad girdėtumėte Jo ramų, tylų balsą, sklindantį iš dvasios.

Ir niekada vėl nepraraskite jūsų asmeninės laisvės pirmiausiai ir svarbiausiai pažinti Jį, kuris gyvena jūsų dvasioje; te visa kita būna tik priedas, o ne pirminis svarbiausias dalykas, susitelkite į Kristų jumyse, kuris yra šlovės viltis.

Kitą savaitę – nauja tema.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com